

AQUEST DECRET, NO!

És necessària la reforma i actualització dels serveis educatius públics catalans? Sí, no sols és necessària, sinó imprescindible. El redactat del nou de decret de serveis educatius que finalment s'ha acabat no tramitant respon a la necessitats de millora i actualització dels serveis? En gran part, no.

Des d'aquestes pàgines, com des de l'ACPEAP o des dels àmbits universitaris es ve exposant, des de ja fa un quant temps, que els actuals canvis, alguns d'ells profundament estructurals, que es registren en els contextos educatius formals, demanen d'una nova identificació de les narratives que han sustentat durant anys la pràctica dels professionals vinculats al món escolar i educatiu. Entre aquests professionals, s'hi troben els assessors psicopedagògics que treballen en els serveis educatius públics.

Treballar avui tal com treballàvem ahir és obviar les noves exigències educatives i socials de les capes més joves de la població, però també del propi conjunt de la població. Les noves necessitats no s'enquaden només en els marcs escolars i, tot i essent el procés d'ensenyament i aprenentatge el nucli de la intervenció dels professionals educatius, els superen amb escreix. Els canvis que s'aprecien en l'exercici de la pràctica professional, ens porten a haver de reformular tot sovint les estratègies més tradicionals d'intervenció, algunes de les quals es consideraven com a constitutives de la pròpia professió. Ja no es tracta només d'adequar la resposta a les característiques i necessitats del que demana de la nostra actuació, sinó de transformar la nostra pròpia posició professional per tal de possibilitar processos de construcció conjunta.

Quan al desembre del 2004 s'aprovava el "Document de Definició i Funcions dels EAP" s'apostava per la transformació d'algunes de les línies de treball que havien caracteritzat l'assessorament psicopedagògic públic, se'n reforçaven d'altres i se n'identificaven de noves. Aquell procés endegat, altament participat, va veure's estroncat amb la redacció del que havia de ser el nou decret dels serveis educatius. El que en el document es descrivia en termes d'interdisciplinarietat, enfocaments multiprofessionals o transversalitat, esdevenia en el redactat del decret un engranatge complex, i fins a cert punt pobrament explicat conceptualment, d'integració de serveis amb trajectòries professionals clarament diferenciades.

La potencialitat d'una proposta d'aproximació i vinculació als territoris i a les comunitats d'incidència, amb el conseqüent grau de descentralització i autonomia d'acció i gestió, és avui una qüestió d'ampli consens. Com ho és la conveniència d'estructurar fórmules altament participades en les que es comparteixi la responsabilitat de l'acció. Des d'aquesta perspectiva cal definir de nou les narratives dels serveis. Des d'aquesta perspectiva cal construir noves posicions. I és des d'aquesta perspectiva des d'on cal assentar-se a pensar de nou com estructurar els serveis educatius al territori. Un territori en el que intervenen d'altres, d'entre ells els professionals de les administracions locals o comarcals amb els que caldrà compartir posicions i accions.

L'aprovació de la Llei Catalana d'Educació, i la consegüent creació de les zones educatives (el proper curs se n'endeguen 10 en caràcter experimental), fa evident la necessitat de redactar un nou decret de serveis educatius a partir dels equips públics que ja venen treballant en el territori. El coneixement i l'expertesa professional d'aquests equips és bàsica per a configurar el futur. Com és fonamental la seva participació no sols en el desplegament sinó en el procés de

redactat. Procés que hauria de fer possible un nivell de consens molt més ampli que l'obtingut fins ara.

Primavera 2008

Joan Serra Capallera
Director d'Àmbits de Psicopedagogia